

▶ НАМ ПИШУТЬ

НА ЗУСТРІЧ ІЗ ЮНІСТЮ

Ось і промчало третє десятиліття відтоді, як переступили поріг рідної Новоукраїнської школи. Ми розлетілися по різних куточках світу. Але переконана, що кожен із нас бодай один-єдиний раз хоч подумки повертався у ті часи, коли лунав перший дзвінок, а в зошитах кривенькими літерами виводили слово «мама», коли бігали шкільними коридорами і слухали повчальні настанови учителів, організовували вечори відпочинку, заглядалися на струнких старшокласників, ділилися з подругами таємницями і мріяли швидше вирости.

Вирости... І хоча якихось 3 роки відділяє нас, 47-річних випускників із 30-літнім стажем, від полудня віку, та душа тремтить щоразу, коли заходиш у рідні стіни. Минув час. Уже нема серед однокласників Миколи Ляльки та Сергія Михнюка, відійшли у позаземні обрії класний керівник Клавдія Мефодіївна Сасенюк, директор Олександр Каленикович Цимбалюк, учитель математики Павло Григорович Баран. Ми пам'ятаємо їх, бо навчилися цінувати життя – власне, батьків і дітей, рідних і близьких. За 30 літ ми самі стали батьками, дідусями й бабусями, та, прийшовши на зустріч, знову відчули себе учнями, дітьми.

Із вдячністю схиляємося перед мудрістю наших педагогів: Ірини Володимирівни Герезун, Валерія Івановича Милянчука, Галини Філімонівни Чухрій, Галини Григорівни Гедзь, Марії Олександрівни Цимбалюк, Василя Володимировича Юрчука, Олексія Сафроновича Мельничука, Надії Кирилівни Баран, Дар'ї Борисівни Лісаченко. Це вони навчили нас любити мову, пригадувати звичаї; захоплюватися кожним деревцем, квіткою, краплиною дощу, шумом лісу, співом ластівки; благословляти кожну мить життя, бо вона неповторна...

Щиро дякую своїм однокласникам, які прийшли на зустріч із юністю, одинадцятикласникам ЗОШ за підтримку, продовження традиції та організацію вечора, а також усьому вчительському колективу, який зігриває серця чужих дітей, як своїх рідних.

*Валерія ЄФІМЧУК (ЛЕВЧУК),
випускниця Новоукраїнської ЗОШ 1979 року.*